

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤ. ΤΡΙΠΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (Α.Μ. 640)
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 30 - ΤΗΛ. 283.581
646 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΦΜ 09128386 - ΔΟΥ Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Z.B.

29-9-06

ΑΡΙΘΜΟΣ: 2549/2006

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές,

Αθανάσιο Σαμαρτζή Πρόεδρο Εφετών, Μιχαλάκη Γεωργίου, Χρυσούλα Φλώρου Εισηγήτρια, Εφέτες και την Γραμματέα Σοφία Αρτοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Μαΐου 2006 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ:

Ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Γερούκη (Α.Μ. 605) με δήλωση.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

Επιστημονικού Σωματείου με την επωνυμία «ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαο Τρίπλη (Α.Μ. 640) με δήλωση.

Το ενάγων με την υπ' αριθμ.

10796/24-3-1998 αγωγή του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ζητούσε

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΕ 13·11·2006
Ο Δ.Κ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΛΗΝΙΚΟΣ
ΤΗΛ. 210.3211.193 - ΚΙΝ. 6932.418213
ΣΤΑΔΙΟΥ 48 - ΑΘΗΝΑ 105 64
9:39

2 η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

ότι ανέφερε σ' αυτήν. Το Δικαστήριο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 21118/2005 οριστική απόφασή του με την οποία δέχθηκε κατά ένα μέρος την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με την υπ' αριθμ. 4210/14-10-2005 έφεσή της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο αλλά κατέθεσαν μονομερής δηλώσεις του άρθρου 242 του ΚπολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του Ν.1649/1986 και προκατέθεσαν προτάσεις.

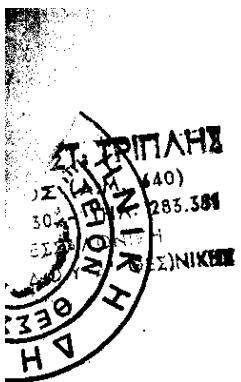
ΜΕΛΕΤΗΣΣ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση από 12-10-2005 (αριθμ. κατάθ. 4210/14-10-2005) έφεση της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε.», (η οποία υπεισήλθε στη θέση του εναγομένου Ε.Ο.Τ., βάσει του άρθρου 13 του ν. 2826/1998, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 παρ. 6 του ν. 2837/2000), κατά της 21.118/2005 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία και δέχθηκε κατά ένα μέρος την από 12-3-1998 αγωγή

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

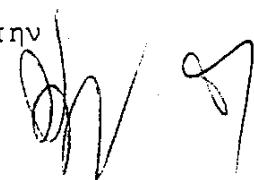
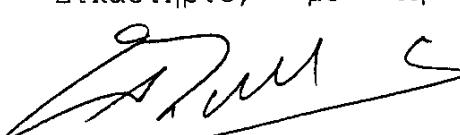
3η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης
του ενάγοντος - εφεσίβλητου, έχει ασκηθεί
νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ. 1, 2,
498, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517 και 518
παρ. 2 του ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνει
τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά¹
την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και
το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 του
ΚΠολΔ).

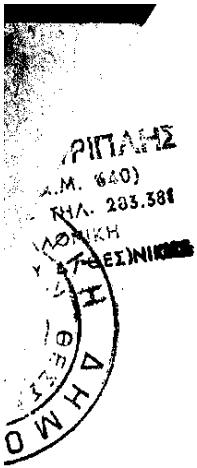
Το ενάγον επιστημονικό σωματείο (μη
κερδοσκοπικού χαρακτήρα), με την παραπάνω αγωγή
του, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Θεσσαλονίκης, ισχυρίστηκε ότι στις 8-4-1981
υπογράφηκε μεταξύ αυτού και του εναγόμενου
Ε.Ο.Τ. σύμβαση, με βάση την οποία παραχωρήθηκε
σ' αυτό από τον εναγόμενο Οργανισμό έκταση
εμβαδού 185.270 τ.μ., κυριότητας του, μέσα στην
οποία βρίσκεται το Σπήλαιο των Πετραλώνων
Χαλκιδικής, με όλες τις επ' αυτής
εγκαταστάσεις, προκειμένου να διενεργηθούν
ανασκαφές και έρευνες, καθώς και επισκέψεις του
Σπηλαίου από Έλληνες και αλλοδαπούς. Ότι, στις
13-5-1983 η ανωτέρω σύμβαση καταγγέλθηκε από
τον εναγόμενο, πλην όμως, η καταγγελία κρίθηκε,
με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, καταχρηστική
και έτσι μετά την αποβολή του επανεγκατεστάθηκε
αυτό στο επίδικο ακίνητο, στις 27-6-1997. Ότι

4 η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

με σχετικό δρόμο της προαναφερόμενης σύμβασης, συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων ότι οι δαπάνες λειτουργίας των εγκαταστάσεων και η μισθοδοσία του προσωπικού, καθώς και οι σχετικές προς τα ασφαλιστικά ταμεία εισφορές, θα βαρύνουν τον εναγόμενο, αφού προηγουμένως καταβάλλονται απ' αυτό (ενάγον) και υποβάλλονται προς τον τελευταίο οι σχετικές προς τούτο αναλυτικές καταστάσεις. Και ότι αυτό (ενάγον), με βάση την ανωτέρω σύμβαση και κατά την πραγματική βούληση του εναγομένου, όπως αυτή εκφράστηκε στη σύμβαση, προς επίτευξη του σκοπού φύλαξης, συντήρησης και λειτουργίας του Σπηλαίου και του Μουσείου, κατά το χρονικό διάστημα από Ιούνιο 1997 μέχρι και Φεβρουάριο 1998, κατέβαλε τα αναφερόμενα αναλυτικά στην αγωγή χρηματικά ποσά, για δαπάνες λειτουργίας του Σπηλαίου και μισθοδοσία του προσωπικού, τα οποία, μολονότι υπέβαλε στον εναγόμενο τις σχετικές αναλυτικές καταστάσεις, αρνείται ο τελευταίος να καταβάλει. Με βάση το ιστορικό αυτό, το ενάγον ζήτησε, ύστερα από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος της αγωγής, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει, νομιμοτόκως, το ποσό των 27.312.397 δραχμών. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη και την

5η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

προεκδοθείσα υπ' αριθμ. 25.868/1998 μη οριστική απόφαση του, αφού έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αγωγή, για το ποσό των 24.818.473 δραχμών, που αφορά δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας του Σπηλαίου Πετραλώνων και μισθοδοσίας, ως στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 810 επ., 361, 301, 346 ΑΚ, απέρριψε δε ως αόριστη την αγωγή για το υπόλοιπο ποσό των 2.493.924 δραχμών, δέχθηκε αυτή κατά ένα μέρος, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και υποχρέωσε τον εναγόμενο να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των 72.833,67 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τώρα η εκκαλούσα, η οποία υπεισήλθε στη θέση του εναγομένου, με την κρινόμενη έφεση, για τους περιεχόμενους σ' αυτή λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την εξαφάνιση της, προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή.

Δ.Μ. 640
ΤΗΛ. 283.381
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΥΓΕΙΑΣ

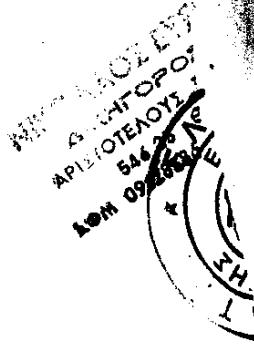
Η αγωγή, με το περιεχόμενο που προαναφέρθηκε, ως προς τις επιδικασθείσες δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας του Σπηλαίου Πετραλώνων, είναι επαρκώς ορισμένη, καθόσον διαλαμβάνει όλα τα αναγκαία κατά νόμο (άρθρο 216 ΚΠολΔ), για τη θεμελίωση της σχετικής

6 η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

αξίωσης, στοιχεία και συγκεκριμένα αναλυτική αναφορά των εν λόγω δαπανών, προσδιοριζόμενες κατά είδος, χρόνο διενέργειας και αξία καθεμιάς, καθώς και τον αριθμό των εκδοθέντων γι' αυτές αντίστοιχων τιμολογίων, όπως ορθά έκρινε και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, όσα δε αντίθετα υποστηρίζει, η εκκαλούσα, με τον δεύτερο λόγο της έφεσης είναι ουσιαστικά αβάσιμα και απορριπτέα.

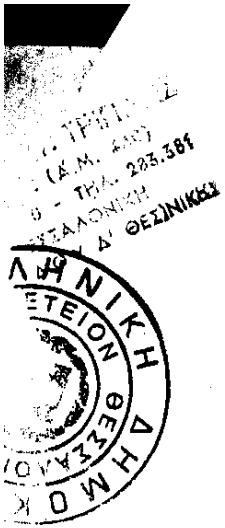
Περαιτέρω, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων (δύο από κάθε πλευρά), που εξετάσθηκαν νομότυπα ενώπιον του διορισθέντος με την προαναφερόμενη μη οριστική απόφαση του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου Εισηγητή Δικαστή και περιέχονται στην υπ' αριθμ. 24.860/2000 έκθεση εξέτασης μαρτύρων και από δλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι διάδικοι, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την από 8-4-1981 σύμβαση που καταρτίσθηκε εγγράφως μεταξύ των διαδίκων, ο εναγόμενος Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (ΕΟΤ), παραχώρησε κατά χρήση στο ενάγον επιστημονικό σωματείο (μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα), με την επωνυμία «Ανθρωπολογική

ΕΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Δ. Δ. Σ.

Δ. Δ. Σ.

7η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

Εταιρεία Ελλάδος» μία έκταση εμβαδού 184.270 τ.μ., στην κτηματική περιοχή της Κοινότητας Πετραλώνων Χαλκιδικής, κυριότητας του (εναγομένου), στην οποία περιλαμβάνεται και το Σπήλαιο Πετραλώνων, όπου έχουν ανευρεθεί αντικείμενα παλαιοντολογικής αξίας, με όλες τις εγκαταστάσεις του (μουσείο, αναψυκτήριο, εκδοτήρια εισιτηρίων κ.λ.π.) και με την υποχρέωση του ενάγοντος να φυλάσσει, συντηρεί και διαχειρίζεται, υπό την εποπτεία του εναγομένου, τους χώρους αυτούς, ενεργώντας ανασκαφές και έρευνες αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Η παραχώρηση της χρήσης έγινε για αδριστό χρόνο παρασχέθηκε δε ειδικώς στον εναγόμενο το δικαίωμα να καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση, εκτός των άλλων, και στην περίπτωση που αποφάσιζε αυτός να αναθέσει το ερευνητικό και επιστημονικό έργο της αξιοποίησης του Σπηλαίου σε άλλον επιστημονικό φορέα. Με βάση τη σύμβαση, η πρόσληψη του αναγκαίου για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων προσωπικού, καθώς και η πληρωμή της μισθοδοσίας του, βάσει μισθοδοτικών καταστάσεων, θα γιγάνταν από το ενάγον, κατόπιν έγκρισης του εναγομένου ως προς τον αριθμό και το ύψος των αμοιβών και με χρηματοδότηση αυτού (ΕΟΤ), η δε παρακράτηση και

8η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

η απόδοση των ασφαλιστικών εισφορών και η εξόφληση των κάθε είδους λογαριασμών και εξόδων θα γινόταν με μέριμνα και ευθύνη του ενάγοντος, ο οποίος στη συνέχεια θα υπέβαλλε τα δικαιολογητικά των εν γένει λειτουργικών δαπανών των εγκαταστάσεων, προς έγκριση, στη Διεύθυνση ΙΒ' Οικονομικού του ΕΟΤ. Στις 13-5-1983, ο εναγόμενος, κάνοντας χρήση του σχετικού δρου της σύμβασης, με το υπ' αριθμ. 514543/1983 έγγραφο του, κατήγγειλε την εν λόγω σύμβαση, προκείμενου να παραχωρηθεί η πιο πάνω έκταση με τις εγκαταστάσεις της, προς έρευνα και μελέτη του Σπηλαίου, στο Υπουργείο Πολιτισμού και ειδικότερα στην Εφορία Παλαιοντολογίας και Σπηλαιολογίας του Υπουργείου Πολιτισμού, που ήταν ο αρμόδιος κρατικός φορέας. Η καταγγελία αυτή, που είχε ως αποτέλεσμα την αποβολή του ενάγοντος σωματείου από τον επίδικο χώρο, κρίθηκε άκυρη ως καταχρηστική, με την 7307/1989 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που έχει καταστεί αμετάκλητη, ενώ σε εκτέλεση της 8507/1996 απόφασης του ίδιου ως άνω Δικαστηρίου, που είχε καταστεί τελεσίδικη, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. 276/23-5-1997 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου Επικρατείας και την υπ' αριθμ. 988/27-6-1997

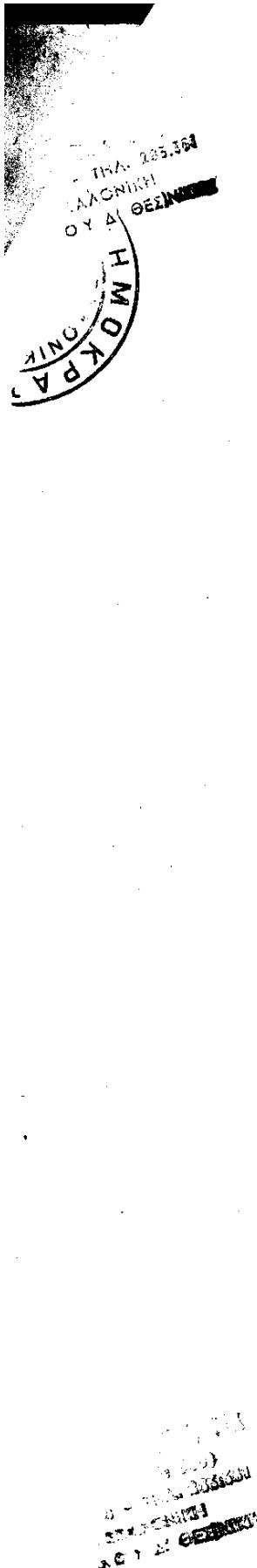
ΕΞΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΑΦΜ 05

Σ. Δ. Κ.

Σ. Δ. Κ.

9η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης
έκθεση αποβολής και εγκατάστασης της Δικαστικής
Επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Σωτηρίας Μερτζανίδου-Σαμαρά, έγινε η
επανεγκατάσταση του ενάγοντος στον επίδικο
χώρο, στις 27-6-1997, όπως δεν αμφισβητείται
από τον εναγόμενο. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι,
αμέσως μετά την επανεγκατάσταση του, το ενάγον
προέβη στην πρόσληψη του αναγκαίου και
κατάλληλου προσωπικού για τη φύλαξη, συντήρηση
και διαχείριση του χώρου και των εγκαταστάσεων
του Σπηλαίου. Επίσης, απέστειλε στον εναγόμενο
το υπ' αριθμ. πρωτ. 032600/29-7-1997 έγγραφο
του, με το οποίο τον ενημέρωνε για την πρόσληψη
του προσωπικού και τα έξοδα και του
γνωστοποιούσε ότι η είσοδος στο Σπήλαιο θα
είναι ελεύθερη μέχρι τη χορήγηση εκ μέρους του
(εναγομένου) εισιτηρίων, ενώ συγχρόνως ζητούσε
απ' αυτόν (εναγόμενο) να αποσύρει τους παλιούς
φύλακες που είχε προσλάβει, κατά το διάστημα
της μεταξύ τους αντιδικίας, κατά το οποίο αυτό¹
(ενάγον) είχε αποβληθεί από το Σπήλαιο, επειδή,
όπως ανέφερε, δημιουργούσαν προβλήματα και
ενοχλούσαν τους νέους υπαλλήλους στο έργο τους,
ισχυρισμός που αποδείχθηκε βάσιμος από τα
προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία. Κατά το
επίδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από την

10η σελίδα της υπ' αριθμ.2549/2006 απόφασης

εγκατάσταση του στο Σπήλαιο στις 27-6-1997 μέχρι και 23-3-1998, το ενάγον προέβη στην πληρωμή, με δικές του δαπάνες, της μισθοδοσίας των υπαλλήλων που είχε προσλάβει για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων, των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένων στο ΙΚΑ και όλων των αναγκαίων για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων δαπανών, συνολικού ύψους 24.818.073 δραχμών ή 72.833,67 ευρώ, όπως δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφαση, η οποία ως προς το ύψος των δαπανών δεν πλήττεται με σχετικό λόγο έφεσης. Ταυτόχρονα το ενάγον, σύμφωνα με τους όρους της μεταξύ τους σύμβασης, υπέβαλλε κάθε μήνα, αναλυτικές καταστάσεις μισθοδοσίας του προσωπικού και εξόδων, στη αρμόδια Υπηρεσία του εναγομένου, προς έλεγχο και πληρωμή (βλ. τα υπ' αριθμ. πρωτ. 032600/3-7-1997, 049832/26-11-1997, 053252/29-12-1997, 34798/5-2-1998, 097269/23-2-1998, 008280/3-3-393 και 011942/27-3-1998 υποβλητικά έγγραφα του ενάγοντος, προς τον ΕΟΤ), πλην όμως ο εναγόμενος αρνήθηκε την πληρωμή τους. Η εκκαλούσα τσχυρίζεται με τον τρίτο λόγο της έφεσης ότι δεν οφείλει τα επίδικα ποσά της μισθοδοσίας, διότι α) η πρόσληψη του προσωπικού από το ενάγον ήταν άκυρη, καθόσον δεν εγκρίθηκε

Ηη σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

από τον ΕΟΤ και β) το ενάγον δεν υπέβαλλε στον ΕΟΤ προϋπολογισμό εσόδων-εξόδων για τη λειτουργία του επίδικου χώρου, όπως είχε συμβατική υποχρέωση από τη μεταξύ τους σύμβαση χρησιδανείου, πλην, όμως, ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, με βάση τον συμφωνηθέντα μεταξύ των διαδίκων (θ) όρο του παραπάνω συμφωνητικού, η πρόσληψη του αναγκαίου για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων προσωπικού θα γινόταν από το ενάγον και κατόπιν έγκρισης από τον εναγόμενο, ως προς τον αριθμό και το ύψος των αμοιβών του. Από το περιεχόμενο του όρου αυτού και το όλο περιεχόμενο της σύμβασης προκύπτει ότι η πρόσληψη το προσωπικού συμφωνήθηκε ως δικαίωμα του ενάγοντος, η δε έγκριση του εναγομένου, η οποία αφορά τον αριθμό των προσληφθέντων και το ύψος της αμοιβής τους, δεν συμφωνήθηκε επί ποινή ακυρότητας της πρόσληψης. Πράγματι, εάν ο όρος αυτός είχε τεθεί επί ποινή ακυρότητας, σε περίπτωση διαφωνίας των διαδίκων, και ενόψει του γεγονότος ότι η πρόσληψη του προσωπικού συμφωνήθηκε ως δικαίωμα αποκλειστικά του ενάγοντος, θα καθίστατο ανέφικτη η πρόσληψη προσωπικού και συνακόλουθα ανέφικτη η λειτουργία των εγκαταστάσεων, καθώς και ο

σκοπός της παραχώρησης της χρήσης του επίδικου ακινήτου. Άλλωστε, ο εναγόμενος δεν ισχυρίστηκε ότι ο αριθμός των υπαλλήλων που προσέλαβε το ενάγον μετά την εγκατάσταση του στο Σπήλαιο, 13 χρόνια περίπου μετά την αποβολή του, ήταν μεγάλος σε σχέση με τις ανάγκες λειτουργίας των εγκαταστάσεων, ούτε ότι οι αμοιβές αυτών δεν έπρεπε να είναι οι αναφερόμενες στην αγωγή, γιατί είναι υπερβολικές. Ο εναγόμενος, μετά την καταγγελία της σύμβασης το έτος 1983 και την αποβολή του ενάγοντος από το Σπήλαιο, ίδρυσε Υπηρεσία Αυτεπιστασίας, προκειμένου να εξακολουθήσει τη λειτουργία των εγκαταστάσεων, στην οποία απασχολούσε δικό του προσωπικό. Το ενάγον δεν είχε υποχρέωση να διατηρήσει το προσωπικό αυτό, μετά την επανεγκατάσταση του, στις 27-6-1997, δεδομένου ότι η επιλογή του προσωπικού ήταν αποκλειστικά δικό του δικαιώματος και ανήκε στη δική του κρίση, ενώ συγχρόνως ήταν αναγκαία η πρόσληψη νέου προσωπικού, για την εύρυθμη λειτουργία των εγκαταστάσεων, λόγω των επεισοδίων που δημιούργησαν κάποιοι από τους παλιούς εργαζόμενους, με συνέπεια τη δημιουργία έντασης και αντιπαλότητας μεταξύ των παλιών και νέων εργαζομένων. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε το ενάγον υπέβαλε καθόλο το

ΕΞΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ

13η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

επίδικο χρονικό διάστημα στην αρμόδια Υπηρεσία του εναγομένου, τις μηνιαίες καταστάσεις με τα αναλυτικά έξοδα και τις δαπάνες μισθοδοσίας του προσωπικού, τις οποίες κατέβαλε το ίδιο, απορριπτόμενων ως αβασίμων των αντιθέτως υποστηριζόμενων από την εκκαλούσα μέ τον πρώτο λόγο της έφεσης. Για τα παραπάνω σαφείς και πειστικές είναι οι καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης, οι οποίοι έχουν προσωπική και άμεση αντίληψη των δσων με λεπτομέρεια κατέθεσαν. Οι καταθέσεις αυτές εναρμονίζονται και ενισχύονται από τα προσκομιζόμενα με επίκληση από το ενάγον έγγραφα, ενώ δεν ανατρούνται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία και ιδίως από τις καταθέσεις των μαρτύρων ανταπόδειξης, οι οποίοι δηλώνουν άγνοια αναφορικά μέ τα έξοδα λειτουργίας του Σπηλαίου κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ενώ ο πρώτος από αυτούς, Θωμάς Γκουντάνισης, καταθέτει συμπερασματικά περί μη λειτουργίας του Σπηλαίου κατά το χρονικό διάστημα από Ιούνιο 1997 μέχρι Φεβρουάριο 1998. Πρέπει, επίσης, να αναφερθεί ότι, κατά τον επίδικο χρόνο, η είσοδος στο Σπήλαιο ήταν ελεύθερη, λόγω μη έκδοσης εισιτηρίων εκ μέρους του εναγομένου, γεγονός για το οποίο ενημέρωσε αυτόν (ΕΟΤ) το ενάγον,

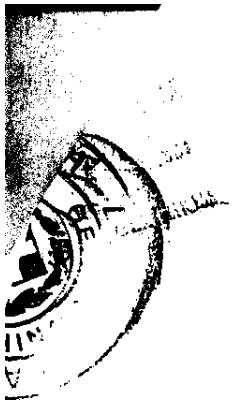
14η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

με το προαναφερόμενο από 29-7-1997 έγγραφο του,
με αποτέλεσμα να απολεσθούν έσοδα, τα οποία θα
κάλυπταν μεγάλο μέρος των δαπανών. Εξάλλου,
όπως αποδείχθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ.

444/21-5-2002 διάταξης της 2ης Τακτικής
Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών,
διενεργήθηκε στο ενάγον, οικονομικός και
διαχειριστικός έλεγχος, για τα έτη 1998 και
1999, από τον Οικονομικό Επιθεωρητή Αναστάσιο
Λαμπρόπουλο, και συντάχθηκε η υπ' αριθμ. πρωτ.

6948/15-10-2002 έκθεση ελέγχου, σύμφωνα με την
οποία, τα έξοδα των ετών αυτών καλύπτονται
πλήρως από νόμιμα παραστατικά στοιχεία, καθώς
και τα χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν από τον
Αύγουστο του 1997 μέχρι και 14-4-1998, για
αμοιβές προσωπικού και εισφορές σε ασφαλιστικά
ταμεία, το δε ενάγον υπέβαλε στην αρμόδια
Υπηρεσία του εναγομένου τακτικό απολογισμό των
εσόδων και εξόδων, για τα έτη 1997, 1998 και
1999 (βλ. ανωτέρω έκθεση ελέγχου του
Οικονομικού Επιθεωρητή Αναστασίου
Λαμπρόπουλου). Επίσης, διενεργήθηκε και
προληπτικός έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων του
ΚΒΣ, στις 18-5-1999 από συνεργείο του ΣΔΟΕ
Κεντρικής Μακεδονίας, κατά τον οποίο ουδεμία
παράβαση διαπιστώθηκε. Κατ' ακολουθία αυτών,

15η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

εφόσον το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο στην ίδια κρίση κατέληξε και επιδίκασε στο ενάγον το ανωτέρω ποσό των 72.833,67 ευρώ, ορθά τις αποδείξεις εκτίμησε και το νόμο εφάρμοσε και όσα αντίθετα υποστηρίζει η εκκαλούσα με τους σχετικούς λόγους της έφεσης είναι ουσιαστικά αβάσιμα και απορριπτέα. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί η έφεση, ως αβάσιμη κατ' ουσίαν, και να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρα 176, 183 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζεται κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την έφεση, κατά της με αριθμό κατά της 21.118/2005 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία.

Επιβάλλεται σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζεται σε χίλια εξακόσια (1.600) ευρώ.

16η σελίδα της υπ' αριθμ. 2549/2006 απόφασης

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη την 29 Αυγούστου 2006, με την ως άνω σύνθεση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια

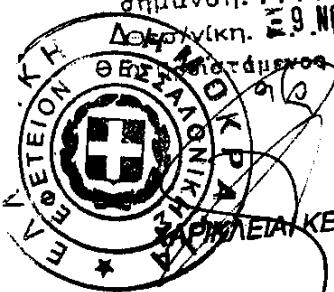
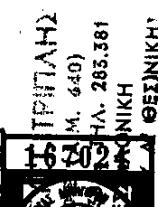
συνεδρίασή του Δικαστηρίου, στο ακροατήριό του, στις 29 Σεπτεμβρίου 2006, με τη σύνθεση που αναφέρεται στο πρακτικό δημοσίευσής της.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πιστό αντίγραφο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη
οθίμαση. Δ. 9 ΝΟΕ 2006.

Δικαστικά θεσμών των τιμάτων

Τίτλο φανταστικό ξυλόγραφο με
κίνηση που έχει στο χεριό του
το υπότο ορθού Σιναϊτικό Επικέντρων
και το εικόνα της Αντικρής Εγκαταστάσεων
και της Επαναστάσεως της Ελλάτικης Τύριεπικής Αντικρής
Α.Ε.Π. Που ζήσαντες στην Ασία, στην Βιονική Αστραπή
και επιπρόσωπες νόμιμα, όπως γνωστοί από την ίδιη
την τομή και γνωρίζονται. Θερμούτικη 9 ΝΟΕ 2006
ο γραμματέας της Δικαστηρίου

ΔΙΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΤΗΤΑΣ
640 ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΕΛΛΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΙΚΑΙΟΝΙΚΗ